

A ruhagyári példa

Nemcsak beruházásokból lehet eredményesebben dolgozni

Negyedik napja 54 új munkás dolgozik már a Szegedi Ruhagyár új munkaszalagján

Sokszor írtunk már olyan tudósításokat, amelyeken hírt adtuk, hogy a Szegedi Ruhagyárban a műszakiak, a dolgozók eredményes munkája nyomán új gépek, gyártmányok születtek. Sok üzemen leegyszerűsítik a korszerű gyártás kérdését, mondván: ha kapunk új gépet, lesz korszerű technika. Itt helyesen azt tartják, van más út is! Ahol komoly szándék él a munka tökéletesítésére, a gyártásfejlesztés meggyorsítására, nem várhatnak mindent felülről, nagy beruházásból. Itt helyben is sok lehetőség van saját erőből, önköltségsökkentési hitel felhasználásával.

Amikor rá kellett dolgozni

Amikor fél évvel ezelőtt a munkaidő-kihasználás, a munkafegyelem problémáit vizsgálhattuk az üzemben, azzal fejeztük be írásunkat, hogy »itt nem esett szó a munkaszervezés, az anyagellátás megannyi zökkenőjéről, melyek mind-mind a munkaidő kihasználatlanság köröközöi.« Hozzáfügtük, hogy nem is volt célunk valamennyit számba venni, ezt majd elvégzik az illetékesek és megfelelő intézkedéseket hoznak.

A munkahelyek jó anyagellátásában a Ruhagyárban is voltak zökkenők időközönként. Előfordult, hogy rosszszabott kellékeket, szöveteket kaptak a munkaszalagok, s ez a további munkában, enyhén szólva, megkeserítette jónéhány ember több napját. Ilyenkor aztán hiába volt meg a jószándék, rá kellett dolgozni, hogy tökéletes legyen a készáru. Megtörtént ez annak ellenére is, hogy viszonylag modern szabászatot rendeztek be. A konfekcióiparban Szegeden alkalmazták első íz-

ben a legjobb szabászati eljárásokat, gépeket.

Mindig megvan a „tettes“

De nincs az a jó, amely még jobb nem lehetne. Ezért határozták el az üzem vezetői a szabászat újjászervezését, sőt áttelepítését is. Ehhez több üzemrészt kellett megmozgatniok, de ettől sem riadtak vissza, mert a mozgással jól jártak a többi üzemrészek is. Az átépítések önköltségsökkentő hitelből végezték. Az egykori javítóműhely és a nyersáruműhely helyére került a szabászat. A raktár egy korábbi munkatermet foglalt el és a szabászat helyére új munkaszalag került. Most mára raktárból egyenesen, rövid úton jutnak el a végek a hatalmas szabászasztalokhoz. Ahány asztal, annyi munkaszalag. Ilyen szervezés a konfekció-szabászatban még nincs. Minden szalagnak van egy vezetője, sőt egy minőség-ellenőre is. Valamennyi másfajta szabványt készít. Ha hibát lelnek a munkaszalagok, nem jó a szabás minősége, ma már nem kell keresni a »tettest«. Most már nem »mosható« el a felelősség, tudják ki, vagy kik szabták a hibás munkadarabot.

Korábban sem feledkeztek meg a munkásvédelemről az üzemben. Alkalmazták már végfelemelőgépeket, hogy ne kelljen kézzel mozgatni a nehéz végeket. Könnyítették a munkát a terítőgépekkel. Most pedig futószalagot szereltek fel.

Jól számoltak

Csak néhány napja dolgozik az új szabászat, de máris megállapítható, hogy jól számoltak a ruhagyári vezetők. Javult a minőség, nőtt a termelékenység. Most már ugyanannyi létszámmal, mint korábban, el látják kiszabott

anyaggal a szentesi telepet is. A szabászat régi helyén pedig új, modern gépsort állítottak munkába. 54 munkást vettek fel és foglalkoztatnak két műszakban. Sokan úgy vélik: a termelékenységet csak nagy beruházásokkal, új gépekkel, új gyártási eszközökkel lehet emelni. A ruhagyárnak sok példája igazolja, s ez az újabb is tanúsítja: önköltségsökkentési hitelből a műszakiak és a dolgozók összefogásával is lehet!...

N. P.

„Szabadtéri játékok” — mindenfelé...

Széles e hazában egyre jobban elharapódzik, s hovatovább kezd egészségtelen méreteket ölteni a szabadtéri rendezvények, mindenféle »szabadtéri játékok« divatja.

Egy kis statisztika: a nyári hónapok alatt csak a Balaton partján három helyen: Nagyvásonyban, Tapolcán és Sümegen bonyolítanak le előre kidolgozott programmal ilyen helyi érdekeltségű szabadtéri rendezvénysorozatokat. S ugyanígy Egerben, Pécsen, Gyöngyösön és Siklón is kidolgozták már hasonló szabadtéri előadás-sorozatok műsorterveit. Siklón a történelmi nevezetességű vár udvarán épül a szabadtéri színpad... Hízen nem is volna semmi baj, ha csak lábon álló váraink udvarán épülnének szabadtéri színpadok. Mert ilyen épségben megmaradt, a középkor romantikus hangulatait földidéző várunk bizony nagyon kevés van...

Az a baj, hogy mostanában már túlságosan is sok szabadtéri színpadunk van. Nem is számít valamirevaló városnak az olyan, amelynek nincs két-három szabadtéri színpada. Budapest meg éppenséggel ott tartanak már, hogy lassan nem marad utca szabadtéri színpad nélkül.

S túlzás és ironia helyett hadd fordítsuk komolyra a szót: az a valóságos tény, hogy a nagyszámú szabadtéri színpad jelentős százelékát egyáltalán nem használják semmire, legföljebb, alkalmanként ökölvívó-versenyeket, vagy néptáncbemutatókat bonyolítanak le rajtuk. A szabadtéri színpadoknak több mint kéthar-

mada csak így alkalmanként működik, s a maradék egyharmad sincs kihasználva sem a nézőtér kapacitása, sem a nyújtott produkció igényessége és a rendezvények rendszeres program-szerinti lebonyolítása szempontjából.

Nemrégiben az Esti Hírlap egyik írása foglalkozott a fővárosi szabadtéri rendezvények kérdésével. A cikkben felsorolt tények azt bizonyították, hogy népgazdaságunkat súlyosan megkárosítja az állandó deficittel működő szabadtéri színpadhálózat túlburjánzása. Egyetértünk a cikk szerzőjével, aki fölvetette, hogy sokkal helyesebb volna a kihasználatlanul paragon heverő szabadtéri színpadok helyett jól kihasználható szabadtéri mozikat létesíteni.

Mégsem akarjuk elvitatni a fentebb felsorolt városoktól és helyiségektől azt a jogot, hogy szabadtéri színpadokat létesítsenek és működtessenek. Csupán azzal a módszerrel, gyakorlattal kapcsolatban vannak — úgy érezzük, joggal — kifogásaink, ahogy újabb és újabb másikkal helyen létrehozják és reklámozzák e szabadtéri előadás-sorozatok programját.

Szabadtéri előadások rendezését illetően Szegednek nagyszerű hagyományai vannak, s az 1959 óta ismét megrendezett szabadtéri játékok reprezentatív előadás-sorozata máris a nyári szabadtéri rendezvények nemzetközi rangú centrumává emelte a várost. S hogy államunk helyesli Szeged városának e nemzetközi érdeklődést és sikert kiváltó kezdeményezését, azt tükrözi

az a támogatás, gondoskodás is, amelyben különösen az utóbbi három-négy évben része volt a városnak, s amely oly nagy lendületet adott Szeged fejlődésének, amihez csak a városnak a nagy árvíz utáni felemelkedését, első reneszánszát lehet hasonlítani. Nem a féltékenység, hanem az elért rang kötelessége mondatja velünk: helytelen és káros az olyan törekvés egyes városok részéről, amely a Szegedi Szabadtéri Játékok eseménysorozatával egyidőben hasonló jellegű, vagy — s ez még inkább elítélendő — hasonló tartalmú szabadtéri előadás-sorozat lebonyolítását tűzi ki célul maga elé. Mert lehet ugyan véletlen, hogy a pécsi szabadtéri színpadon is bemutatják Az ember tragédiáját, hogy épp úgy tartanak opera- és balett-előadást, mint Szegeden — de az objektív tény, hogy a programbeli párhuzamosság megosztja majd az érdeklődést a két város egyidejű és hasonló rendezvénysorozata között, s így Pécs, anélkül talán, hogy ezt akarná, rivalizál majd a Szegedi Szabadtéri Játékokkal.

Mi nem féltjük a Szegedi Szabadtéri Játékok sikerét ettől a konkurenciától, mint ahogy nem féltjük a fentebb említett más városok és helyiségek szabadtéri rendezvényeinek »konkurenciájától« sem. Nem az anyagi sikert féltjük, hanem az erkölcsit: az egyre növekvő tekintély csorbíthatatlanságát.

Arról nem is beszélve, hogy ez a konkurrencia valójában igencsak egyoldalú. Nem Szeged konkurál, hanem — s ez főleg a kisebb igényű »akciókra« vonatkozik! — egyes helyeken a Szegedi Szabadtéri Játékok iránti nagy érdeklődést, a szegedi eseménysorozat nagy vonzerejét akarják befogni a helyi érdekeltségű »szabadtéri játékok« szekerébe, olykor a nagyközönség félrevezetése, megtévesztése útján. Erkölctelen az ilyen törekvés és végtelenül sokat árthatna a Szegedi Szabadtéri Játékok nemzetközi tekintélyének.

Ezért fogadtuk örömmel az idegenforgalmi szakemberek balatonfüredi és budapesti tanácskozásainak a szabadtéri rendezvénysorozatokat propagálásával kapcsolatos egyértelmű és határozott állásfoglalását: s ezért szeretnénk, ha nemcsak a fővárosban, hanem országosan is rendet teremtenének a különféle »szabadtéri játékok« szénája körül.

Papp Lajos

Szovjet-koreai tárgyalások kezdődtek

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Moszkvában tartózkodó párt- és kormányküldöttségének tagjai pénteken a Kremben találkoztak az SZKP és a szovjet kormány vezetőivel.

Szovjet részről a találkozóon Hruscsov, Koszigin, Kozlov, valamint Novikov miniszterelnök-helyettes, a Szovjetunió Állami Tervhivatalának elnöke, Gromiko külügyminiszter és más hivatalos személyiségek vettek részt.

Szegedi orvosprofesszorok külföldön

Dr. Petri Gábor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora Torinóba utazott, ahol a Nemzetközi Sebész-kongresszuson tart előadást. Dr. Huszák István professzor, az orvosi kar dékánja a Montrealban tartandó Pszichiatriai Világkongresszuson vesz részt. Dr. Norák István professzor, rektorhelyettes tíznapos időtartamra Bakuba utazott, ahol a három napig tartó Gyógyászati Kongresszuson képviseli a Szegedi Orvostudományi Egyetemet.

Az Ilona utcától az Ilona utcáig

Miért nem jó egyes városrészek zöldségellátása?

Tegnap a kora reggeli óráktól egészen a késő délutáni órákig brigád vizsgálta Szeged zöldség- és gyümölcs-ellátását. A brigád tagjai Bócsók Ferenc, a városi pártbizottság osztályvezetője Mison Nándor, a városi tanács kereskedelmi osztályának vezetője és lapunk munkatársa volt. Mit tapasztalt a brigád ellenőrző körútja során? Pergessük vissza az eseményeket!

ALIG PIRKAD MEG, de a MÉK Ilona utcai elosztó telepház már serény munka folyik. Az előző napi megrendelések alapján összeállítják egy-egy bolt árúját. Gyorsan haladt a rakodás, van is miből, hiszen az éjjeli különösen sok és szép áru érkezett az elosztóba. Így már hat óra előtt járják Szeged utcáit a teherautók és csaknem minden üzletbe a rendelkezésnek megfelelően szállítják a szép és friss árut.

DÉLELTŐ 9 ÓRA. A háziaszonyok megelégedetten szemelelik a Káráz utcai és a Széchenyi téri, egyszóval a belvárosi üzletek kirakatát. Az árak is csökkentek. A megelégedettséget az is bizonyítja, hogy a háziaszonyok nagy kosarakkal vizik az üzletekből a gyümölcsöt, közben beszámolnak egymásnak arról, hogy érdemesebb a boltban venni, mert olcsóbb is és szebb is az áru, mint a piacon.

A Széchenyi téri 8-as gyorskiszolgáló boltban a legtöbb vevő a zöldség- és gyümölcspultnál van. Sokan vásárolnak az igazán friss, szép, 2,60-as burgonyából. Itt azonban már találkozunk az első problémával. A háziaszonyok főzőtőköt vásárolnak, és kéri hozzá a kaprot. Kapor azonban nincs, és mint később kiderül, nemcsak ebben a boltban, hanem a többiekben is ritkán lehet kaprot találni. A bolt vezetői elmondják, a MÉK-tól rendszeren megkaptak mindent, amit rendelték. Hogy ilyen szép árújuk van, azt első sorban mégis annak köszönhetik, hogy szabad felvásárlási joguk van és saját maguk járnak ki Újszegedre a házikertészetekbe, valamint

a termelősövetkezetekbe árut vásárolni.

AZ ANNA-KUTI üzletben is hasonló tapasztalat a brigád. Itt azonban még azt is elmondják, hogy kevés az elsőosztályú paprika. A primőr már lassan elfogy, a szabadföldi pedig még körülbelül két hét múlva érkezik meg az üzletbe. Öszibarackot, sárgabarackot csaknem minden üzletben lehetett tegnap kapni. Néhány helyre azonban nem tudott a megrendelésnek megfelelően szállítani ebből a gyümölcsből a MÉK, mert a korai öszibarack már »lefutott«, a késői pedig még nem érett be egészen.

A belvárosi üzletekben járva végeztek a brigád megállapította, hogy itt a zöldség- és gyümölcsellátás általában kielégítő. A kora reggeli órákban megfelelő minőségben, mennyiségben érkezik az áru a MÉK Ilona utcai elosztótelepéről is, de a termelősövetkezetektől is a boltból. Ezek után keresték fel a külterületi üzleteket. Itt már korántsem volt ilyen megnyugtató a helyzet.

A KÁLVÁRIA TÉRI 32-es élelmiszerkiskereskedelmi áruháza fonyadt, több napos áru várja a háziaszonyokat. A burgonya olyan, mintha már egy hete ott állna, s a mainak mondott uborka is sárga, s a háziaszonyok inkább bemennek a belvárosba, de innen ritkán vásárolnak. Nem megfelelő az áruk tárolása sem. Amikor a boltvezetőt megkérdezik, miért ilyen árúval látja el vevőit, arra hivatkozik, hogy ezt kapja az Ilona utcai telepről. Felteszik neki a kérdést: nincs szabadfelvásárlási joga? Ugy válaszol, hogy felvásárlási joga ugyan van, de nem érdemes másképp, vásárolni, jó az ide, amit a MÉK küld.

A József Attila sugárúti üzlet berendezése tiszta, rendezett. Aki azonban a zöldséges részleg felé közeledik, ijedten hőköl vissza, mert a burgonya félig rothadt, s ennek a szaga igen kellemetlen. A burgonya az üzletvezető saját bevallása szerint is több napos. De elmondja a boltvezető azt is, hogy most is rendelt burgonyát,

csak, visszaküldte, mert az sem volt sokkal jobb, mint ez a félig romlott.

A BELVÁROSHOZ tartozik még a Takaréktár utcai 26-os bolt. Ebben az üzletben zöldséget és gyümölcsöt is kellene árusítani. Mutatóban találni is néhány rekesz száradt, fonyadt zöldséget. A több napos burgonya itt 3 forint, míg Szeged többi üzletében 2,60-ért friss, szép burgonyát lehet kapni. Vajon e bolt vezetője miért nem tud az árvaltozásról? És miért hivatkozik arra, hogy itt van közel a piac, nála nem vásárolnak az asszonyok zöldséget, amikor a délután munkából hazajövő asszonyok szívesen vásárolnának az üzletből, ha lenne mit.

A brigád a nagyalomás mellett lévő földművessövetkezeti boltban végre minden igényt kielégítő, szép, friss árut talált. Ez persze nem is csoda, hiszen a bolt vezetői nemcsak a tervteljesítésre, hanem a vevőkre is gondolnak és igyekeznek számukra mindenből a lehető legszebbet, legjobbat biztosítani.

MIUTÁN a brigád összegezte az üzletekben szerzett tapasztalatokat, ismét visszatért az Ilona utcai elosztóba. Most már másik egységvezetőt talált, akitől hamarosan megkapta a választ arra, miért jobb az árúellátás a belvárosban ugyanazért az ártért, mint a külterületen. Az egységvezető elmondta, hogy az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat két beosztottja minden reggel ott van a rakodásnál és ők rendelkeznek, válogatják ki az áru javát a belvárosi üzletekbe, s ami marad, az megy a külterületre. Ervelhetnek itt az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat emberei azzal, hogy a belvárosban nagy konkurrencia számukra a sok csemegeízlet. Ez azonban nem mentesíti őket, mégpedig azért nem, mert államunk és partunk igen komoly gondot fordít a külső területek jobb ellátására. Külön parthatározat is hangsúlyozza ezt. A parthatározat pedig még a Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalatra is vonatkozik.

Horuczi Lászlóné

Több autóbuszjáratot megszüntet a Szegedi Közlekedési Vállalat

A Szegedi Közlekedési Vállalat autóbuszvonalaiban hónapok óta utasszámlálást végeztek. Az utasszámlálás összegezésével azt tapasztalták, több olyan autóbuszjárat van Szegeden, amely alig van kihasználva. Ezért elhatározták, hogy

néhány kevésbé igénybevett járatot megszüntetnek, július 3-tól, hétfőtől. A megszüntetett járatok a következők:

Hétköznap: az 1-es autóbuszvonalon Annaforrás—Tápé 21 óra 30 perc, a 2. autóbuszvonalon Annaforrás—Hattyas telep 13 óra 15 perc, a 4. autóbuszvonalon Annaforrás—Csongrádi sugárút 10 óra 10 perc, és 16 óra 10 perc, az 5. autóbuszvonalon Annaforrás—Kamaratöltés 12 óra 10 perc, 13 óra 10 és 15 óra 10 perckor

induló járatokat szüntetik meg.

Piaci napokon: a 2-es autóbuszvonalon Annaforrás—Hattyas telep 8 óra 15 perc, 5. autóbuszvonalon Annaforrás—Kamaratöltés 12 óra 10 perc és 15 óra 10 perc, a 6. autóbuszvonalon Annaforrás—Mihálytelek 21 óra 10 perc, a 7. autóbuszvonalon Annaforrás—Petőfi telep 19 óra 30 perc és 20 óra 30 perckor induló járatok szűnnek meg.

Vasárnap és ünnepnapokon: a 2-es autóbuszvonalon Annaforrás—Hattyas telep 13 óra 15 perckor, a 4. autóbuszvonalon Annaforrás—Csongrádi sugárút 13 óra 10 perckor, a 6. autóbuszvonalon Annaforrás—Mihálytelek 13 óra 10 perckor, a 7. autóbuszvonalon Annaforrás—Petőfi telep 13 óra 30 perckor közlekedő járatokat szüntetik meg.